

Zbiór Orzeczeń

POSTANOWIENIE SĄDU (piąta izba)

z dnia 13 marca 2015 r.*

Skarga o stwierdzenie nieważności — REACH — Zgłoszenie do rejestracji substancji chemicznej fosforanu trifenylu — Interwenient występujący przed Radą Odwoławczą ECHA — Brak bezpośredniego oddziaływania — Pojęcie aktu regulacyjnego — Niedopuszczalność

W sprawie T-673/13

European Coalition to End Animal Experiments, z siedzibą w Londynie (Zjednoczone Królestwo), reprezentowana przez D. Thomasa, solicitor,

strona skarżąca,

przeciwko

Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), reprezentowanej przez M. Heikkilä, C. Jacqueta oraz W. Broere'a, działających w charakterze pełnomocników, wspieranych przez adwokatów J. Stuycka oraz A.M. Vandromme,

strona pozwana,

mającej za przedmiot wniosek o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Rady Odwoławczej ECHA z dnia 10 października 2013 r. w sprawie A-004-2012 w zakresie, w jakim ECHA zwraca się w niej do osoby trzeciej o przeprowadzenie na drugim gatunku prenatalnego badania toksyczności rozwojowej danej substancji chemicznej,

SĄD (piąta izba),

w składzie: A. Dittrich (sprawozdawca), prezes, J. Schwarcz i V. Tomljenović, sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

wydaje następujące

Postanowienie

Okoliczności powstania sporu

- 1 Skarżąca, European Coalition to End Animal Experiments, jest europejską organizacją pozarządową zajmującą się ochroną praw zwierząt. Pod względem prawnym jest ona spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Londynie (Zjednoczone Królestwo), zrzeszającą organizacje

* Język postępowania: angielski.

członkowskie z 22 krajów członkowskich. Została ona uznana przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA) za stronę zainteresowaną, akredytowaną i uprawnioną do udziału w charakterze uczestnika w spotkaniach komitetu, w skład którego wchodzi przedstawiciele państw członkowskich, oraz w charakterze obserwatora w posiedzeniach Komitetu ds. Oceny Ryzyka ECHA.

- 2 W dniu 28 lutego 2011 r. ECHA wszczęła postępowanie w sprawie sprawdzenia zgodności z przepisami dokumentów rejestracyjnych złożonych w ramach zgłoszenia przez Lanxess Deutschland GmbH (zwaną dalej „spółką Lanxess”) do rejestracji substancji chemicznej fosforanu trifenylu (triphenyl phosphate).
- 3 Decyzją z dnia 5 kwietnia 2012 r. (zwaną dalej „decyzją z dnia 5 kwietnia 2012 r.”) w sprawie sprawdzenia zgodności dokumentów rejestracyjnych z przepisami zgodnie z art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1), ECHA zwróciła się do spółki Lanxess między innymi o przeprowadzenie prenatalnego badania toksyczności rozwojowej substancji chemicznej fosforanu trifenylu na drugim gatunku, czyli na króliku, i wyznaczyła tej spółce termin 24 miesięcy na dostarczenie jej dodatkowych informacji.
- 4 W dniu 5 lipca 2012 r. spółka Lanxess wniosła do Rady Odwoławczej ECHA przeciwko tej decyzji odwołanie na podstawie art. 91 ust. 1 rozporządzenia nr 1907/2006. Zgodnie z tym przepisem przedmiotem wniesionego do Rady Odwoławczej ECHA odwołania mogą być decyzje wydane przez ECHA na podstawie art. 9 i 20, art. 27 ust. 6, art. 30 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia oraz jego art. 51.
- 5 Decyzją z dnia 26 września 2012 r. Rada Odwoławcza ECHA w oparciu o art. 8 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 771/2008 z dnia 1 sierpnia 2008 r. ustanawiającego zasady organizacji i regulamin Rady Odwoławczej Europejskiej Agencji Chemikaliów (Dz.U. L 206, s. 5) dopuściła skarżącą do toczącego się przed nią postępowania w charakterze interwenienta popierającego żądania spółki Lanxess.
- 6 Decyzją z dnia 10 października 2013 r. (zwaną dalej „zaskarżaną decyzją”) Rada Odwoławcza ECHA oddaliła wniesione przez spółkę Lanxess odwołanie, uznała, że nie przysługuje jej zwrot opłaty związanej z wniesieniem skargi, nie uwzględniła złożonego wniosku o zwrot poniesionych kosztów i stwierdziła, że spółka ta miała obowiązek dostarczyć jej żądanych informacji w terminie 24 miesięcy, poczynwszy od momentu podania zaskarżanej decyzji do wiadomości tejże spółki.
- 7 Strony sporu są zgodne co do tego, że spółka Lanxess nie wniosła żadnej skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżanej decyzji na podstawie art. 263 akapit czwarty TFUE.

Przebieg postępowania i żądania stron

- 8 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 9 grudnia 2013 r. skarżąca wniosła niniejszą skargę. Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 19 grudnia 2013 r. przedstawiła ona skorygowaną wersję tej skargi.
- 9 Na podstawie sprawozdania sędziego sprawozdawcy Sąd (piąta izba) w ramach środków organizacji postępowania przewidzianych w art. 64 swojego regulaminu postępowania wezwał skarżącą do udzielenia odpowiedzi pisemnej na zadane pytanie. Skarżąca zastosowała się do tego wezwania w wyznaczonym terminie.

- 10 W dniu 23 maja 2014 r. Komisja Europejska złożyła wniosek o dopuszczenie jej do sprawy w charakterze interwenienta popierającego żądania ECHA.
- 11 W oddzielnym piśmie złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 5 czerwca 2014 r. ECHA podniosła na podstawie art. 114 § 1 regulaminu postępowania zarzut niedopuszczalności skierowany przeciwko niniejszej skardze.
- 12 W dniu 12 sierpnia 2014 r. skarżąca przedstawiła w sekretariacie Sądu uwagi dotyczące podniesionego przez ECHA zarzutu niedopuszczalności.
- 13 W swej skardze skarżąca wnosi do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżanej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona prenatalnego badania toksyczności rozwojowej na drugim gatunku;
 - przekazanie sprawy do ECHA celem rozpatrzenia przez nią, czy zachodzi konieczność przeprowadzenia prenatalnego badania toksyczności rozwojowej rozpatrywanej substancji, biorąc pod uwagę wyniki przeprowadzonego już badania i dostępne już w tym względzie inne dane.
- 14 Podnosząc zarzut niedopuszczalności, ECHA wnosi do Sądu o:
- uznanie skargi za niedopuszczalną;
 - obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

- 15 Zgodnie z art. 114 regulaminu postępowania przed Sądem, jeśli strona wnosi o stwierdzenie przez Sąd niedopuszczalności skargi bez rozpatrywania istoty sprawy, to jeżeli Sąd nie zadecyduje inaczej, pozostała część postępowania w przedmiocie wniosku odbywa się ustnie. W niniejszej sprawie Sąd uznaje, że po zapoznaniu się z aktami sprawy ma on wystarczającą wiedzę, aby orzec w przedmiocie wniosku, i postanawia nie otwierać procedury ustnej.
- 16 Zgodnie z art. 94 ust. 1 rozporządzenia nr 1907/2006 decyzja podjęta przez Radę Odwoławczą ECHA lub, w sytuacji gdy nie przysługuje odwołanie do Rady, przez ECHA może zostać zaskarżona przed Sądem lub Trybunałem zgodnie z postanowieniami art. 263 TFUE.
- 17 W art. 263 akapit czwarty TFUE wskazane zostały trzy przypadki, w których osoba fizyczna lub prawna może wnieść skargę o stwierdzenie nieważności. W okolicznościach określonych w akapitach pierwszym i drugim tego postanowienia może ona wnieść skargę, po pierwsze, przeciwko aktom, których jest ona adresatem, po drugie, przeciwko aktom, które dotyczą jej bezpośrednio i indywidualnie, i po trzecie, przeciwko aktom regulacyjnym, które dotyczą jej bezpośrednio i nie wymagają środków wykonawczych.
- 18 Skarżąca jest w swym przekonaniu adresatem zaskarżanej decyzji. Tytułem ewentualnym podnosi ona, że spełnia ona również warunki określone w drugim i trzecim ze wskazanych w art. 263 akapit czwarty TFUE przypadków. Ponadto w swych uwagach w przedmiocie zarzutu niedopuszczalności wyjaśnia ona, że wniosła niniejszą skargę w swym własnym imieniu, a nie – działając w charakterze pełnomocnika spółki Lanxess.
- 19 ECHA twierdzi, że skarżąca nie jest adresatem zaskarżanej decyzji; decyzja ta nie dotyczy jej też ani bezpośrednio, ani indywidualnie. Zdaniem ECHA zaskarżana decyzja nie jest też aktem regulacyjnym.

W przedmiocie pierwszego ze wskazanych w art. 263 akapit czwarty TFUE przypadków

- 20 W ramach niniejszego sporu strony nie zgadzają się przede wszystkim co do tego, czy dopuszczona w charakterze interwenienta do postępowania przed Radą Odwoławczą ECHA skarżąca jest adresatem zaskarżanej decyzji, wydanej w przedmiocie wniesionego na podstawie art. 91 ust. 1 rozporządzenia nr 1907/2006 odwołania.
- 21 Z utrwalonego orzecznictwa rozwiniętego w ramach skarg o stwierdzenie nieważności wnoszonych przez państwa członkowskie lub przez instytucje wynika, że za akty zaskarżalne w rozumieniu art. 263 TFUE uważa się wszelkie przepisy wydane przez instytucje, bez względu na ich formę, które mają na celu wywołanie wiążących skutków prawnych (wyroki: z dnia 31 marca 1971 r., Komisja/Rada, 22/70, Rec, EU:C:1971:32, pkt 42; z dnia 13 października 2011 r., Deutsche Post i Niemcy/Komisja, C-463/10 P i C-475/10 P, Zb.Orz., EU:C:2011:656, pkt 36).
- 22 W sytuacji gdy skarga o stwierdzenie nieważności aktu wydanego przez instytucje zostaje złożona przez osobę fizyczną lub prawną, Trybunał wielokrotnie orzekał, że legitymacja procesowa czynna przysługuje takiej osobie jedynie w wypadku, gdy wiążące skutki prawne tego aktu są tego rodzaju, iż mogą wpłynąć na interes skarżącej, zmieniając w określony sposób jej sytuację prawną (wyroki: z dnia 11 listopada 1981 r., IBM/Komisja, 60/81, Rec, EU:C:1981:264, pkt 9; z dnia 17 lipca 2008 r., Athinaiki Techniki/Komisja, C-521/06 P, Zb.Orz., EU:C:2008:422, pkt 29). Należy jednak podkreślić, że orzecznictwo to zostało rozwinięte w ramach skarg wnoszonych do sądu Unii przez osoby fizyczne lub prawne na akty do nich skierowane (ww. w pkt 21 wyrok Deutsche Post i Niemcy/Komisja, EU:C:2011:656, pkt 38).
- 23 Innymi słowy, decyzja wskazująca swych adresatów stanowi wyraz woli danego organu, który zamierza osiągnąć wobec tych adresatów dany skutek prawny (zob. podobnie wyrok z dnia 6 kwietnia 1995 r. BASF i in./Komisja, T-80/89, T-81/89, T-83/89, T-87/89, T-88/89, T-90/89, T-93/89, T-95/89, T-97/89, od T-99/89 do T-101/89, T-103/89, T-105/89, T-107/89 i T-112/89, Rec, EU:T:1995:61, pkt 73, 74; opinia rzecznika generalnego K. Roemera w sprawach połączonych Lemmerz-Werke i in./Wysoka Władza, 53/63 i 54/63, EU:C:1963:29, s. 518). Taka decyzja winna świadczyć o woli wywarcia skutków prawnych wobec jej adresatów (zob. podobnie wyrok z dnia 5 grudnia 1963 r., Lemmerz-Werke i in./Wysoka Władza, 53/63 i 54/63, EU:C:1963:54, s. 506). Taka wykładnia wynika również z art. 288 akapit czwarty TFUE, zgodnie z którym decyzja, która wskazuje adresatów, wiąże tylko tych adresatów.
- 24 Zgodnie z orzecznictwem wyrażenie „adresat” oznacza osobę, której tożsamość została w wystarczający sposób określona w danej decyzji, która powinna zostać do niej skierowana (zob. podobnie wyrok z dnia 14 grudnia 2006 r., Raiffeisen Zentralbank Österreich i in./Komisja, od T-259/02 do T-264/02 i T-271/02, Zb.Orz., EU:T:2006:396, pkt 72). W zakresie dotyczącym rozróżnienia pomiędzy decyzjami a aktami o charakterze ogólnym rozstrzygnięto bowiem, że zasadnicze cechy decyzji wynikają z ograniczenia – wskazanego lub dającego się zidentyfikować – kręgu adresatów, do których jest ona skierowana (zob. podobnie wyrok z dnia 14 grudnia 1962 r., Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes i in./Rada, 16/62 i 17/62, EU:C:1962:47, s. 918).
- 25 W tym względzie rozstrzygnięto, że w rozumieniu art. 236 akapit szósty TFUE notyfikacja jest działaniem, za pomocą którego autor aktu o indywidualnym zasięgu podaje go do wiadomości jego adresatom i w ten sposób umożliwia im powzięcie wiadomości o nim. Wykładnia ta wynika również z art. 297 ust. 2 akapit trzeci TFUE, zgodnie z którym decyzje są notyfikowane ich adresatom i stają się skuteczne dopiero wraz z tą notyfikacją (zob. podobnie wyrok z dnia 19 czerwca 2009 r., Qualcomm/Komisja, T-48/04, Zb.Orz., EU:T:2009:212, pkt 46 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 26 Z przytoczonych w pkt 21–25 przepisów i orzecznictwa wynika, że skarżąca może zostać uznana za adresata zaskarżanej decyzji jedynie, po pierwsze, po spełnieniu formalnego warunku bycia wyraźnie wskazaną jako ten adresat oraz, po drugie, po spełnieniu materialnego warunku polegającego na tym, iż

z przepisów tej decyzji musi wynikać, że jest ona określona w tej decyzji jako adresat ze względu na to, iż celem tej decyzji jest wywarcie, poprzez wyrażenie woli jej autora, wiążących skutków prawnych tego rodzaju, że mogą one wpłynąć na jej interes, zmieniając w określony sposób jej sytuację prawną.

- 27 W niniejszym przypadku skarżąca twierdzi, że jest ona adresatem zaskarżanej decyzji. Jej zdaniem decyzja ta została skierowana zarówno do niej jako interwenienta, jak i do głównych uczestników postępowania ze względu na to, iż uczestniczyła ona w postępowaniu w sprawie wniesionego przez spółkę Lanxess odwołania, a Rada Odwoławcza ECHA oddaliła niektóre z podniesionych przez nią argumentów.
- 28 W tym względzie należy zauważyć, że ECHA nie kwestionuje podania zaskarżanej decyzji do wiadomości skarżącej. Z art. 22 ust. 1 rozporządzenia nr 771/2008 wynika bowiem, że sekretarz kancelarii ECHA zapewnia, iż decyzje i komunikaty Rady Odwoławczej są doręczane stronom i interwenientom.
- 29 Ponadto nie ma wątpliwości co do tego, że we wstępie do zaskarżanej decyzji wskazane zostały nazwy zarówno strony skarżącej w postępowaniu przed Radą Odwoławczą ECHA, jak i interwenienta, a także nazwiska ich przedstawicieli.
- 30 Nie świadczy to jednak o tym, że skarżąca jest adresatem zaskarżanej decyzji.

W przedmiocie formalnego pojęcia adresata

- 31 W przedmiocie formalnego pojęcia adresata należy stwierdzić, że nigdzie w zaskarżanej decyzji jej adresat czy też adresaci nie zostali wskazani w sposób wyraźny. Sama tylko okoliczność, że skarżąca została wspomniana w niej jako interwenient biorący udział w postępowaniu wszczętym przez spółkę Lanxess przed Radą Odwoławczą ECHA, nie skutkuje automatycznie tym, że jest ona adresatem tej decyzji. Wynika z tego, że warunek przewidziany w ramach pierwszego ze wskazanych w pkt 26 przypadków nie jest spełniony.

W przedmiocie materialnego pojęcia adresata

- 32 W zakresie dotyczącym określonego w pkt 26 powyżej warunku materialnego należy przeanalizować, czy ustanowione w rozporządzeniu nr 771/2008 szczególne przepisy nadają skarżącej w odniesieniu do zaskarżanej decyzji status adresata oraz czy taki status nie wynika z samej treści zaskarżanej decyzji.
- 33 Po pierwsze, w zakresie dotyczącym ustanowionych w rozporządzeniu nr 771/2008 przepisów szczególnych należy zauważyć, że w toku postępowania przed Radą Odwoławczą ECHA interwenientowi przysługują tylko te prawa, które zostały mu przyznane w tym właśnie rozporządzeniu. Z analizy ustanowionego w tym rozporządzeniu systemu wynika, że fakt bycia interwenientem nie jest równoznaczny z przyznaniem tych samych praw proceduralnych, które przysługują głównym uczestnikom postępowania.
- 34 W szczególności należy zauważyć, że rozporządzenie nr 771/2008 wprowadza rozróżnienie pomiędzy „stronami” postępowania odwoławczego i „interwenientami” jako kategoriami uczestników postępowania przez Radą Odwoławczą ECHA. Rozróżnienie takie zostało wprowadzone w art. 21 ust. 1 tego rozporządzenia. Stroną w rozumieniu rozporządzenia nr 771/2008 jest osoba, która wniosła pismo wszczynające dane postępowanie. Zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia we wstępie do zaskarżanej decyzji spółka Lanxess i skarżąca w niniejszym postępowaniu zostały wskazane jako strona skarżąca i interwenient w postępowaniu przed Radą Odwoławczą ECHA; wskazane zostały także nazwiska ich przedstawicieli. Niemniej jednak przepis ten, stanowiący, że decyzja winna

wskazywać pewne dane, w tym również nazwy stron postępowania i interwenientów, nie ma pociągać za sobą skutku polegającego na tym, że wszyscy uczestnicy toczącego się przed Radą Odwoławczą ECHA postępowania są adresatami każdej z wydanych przez tę Radę decyzji.

- 35 Ponadto w art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 771/2008 jest mowa o tym, że interwencja ogranicza się do poparcia lub odrzucenia żądań jednej ze stron. Ma ona zatem charakter akcesoryjny względem toczącego się przed Radą Odwoławczą ECHA postępowania głównego. W tym względzie należy zauważyć, że spółka Lanxess nie wniosła na podstawie art. 263 akapit czwarty TFUE żadnej skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżanej decyzji, efektem czego decyzja ta stała się w odniesieniu do niej prawomocna.
- 36 Ponadto przedmiot interwencji jest również uzależniony od dopuszczalności skargi wniesionej przez stronę postępowania. Skarga ta może bowiem zostać uznana za niedopuszczalną na podstawie art. 11 ust. 1 lit. d) rozporządzenia nr 771/2008, w przypadku gdy skarżący nie jest adresatem wydanej przez ECHA zaskarżanej przezeń decyzji oraz nie jest w stanie wykazać, że decyzja ta dotyczy go bezpośrednio i indywidualnie. Wynika z tego, że interwenient powinien zaakceptować toczące się przed Radą Odwoławczą ECHA postępowanie na tym etapie, na jakim znajduje się ono w chwili jego wstąpienia do sprawy.
- 37 Z przedstawionych w pkt 32–36 rozważań wynika, że żaden z ustanowionych w rozporządzeniu nr 771/2008 przepisów szczególnych nie nadaje skarżącej w odniesieniu do zaskarżanej decyzji statusu jej adresata.
- 38 W tym kontekście skarżąca wyraża zdumienie, że dany podmiot może wnieść przed sąd Unii skargę w przedmiocie wydanego przez Radę Odwoławczą ECHA rozstrzygnięcia w przedmiocie nieuwzględnienia jego wniosku o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta, ale nie może on zakwestionować zasadności zaskarżanej decyzji, działając jako dopuszczony przez tę Radę do toczącego się przed nią postępowania interwenient.
- 39 Należy przypomnieć, że wnosząca wniosek o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta osoba jest adresatem decyzji nieuwzględniającej tego wniosku. W takim przypadku przysługujący takiej osobie status adresata wynika bezpośrednio z art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 771/2008. Przepis ten cechuje się spójnością z ogólną zasadą, zgodnie z którą, z wyjątkiem skarg na decyzje nieuwzględniające wniosku o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta, przysługujące interwenientowi prawo do wniesienia środka odwoławczego ogranicza się do przypadków, w których zaskarżany przezeń akt dotyczy go bezpośrednio. W zakresie dotyczącym postępowań toczących się przed sądem Unii zasada ta znajduje odzwierciedlenie w art. 56 akapit drugi statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z którym interwenienci niebędący ani państwami członkowskimi, ani instytucjami Unii mogą wnieść odwołanie przeciwko wydanemu przez Sąd orzeczeniu jedynie wtedy, gdy dotyczy ich ono bezpośrednio.
- 40 Po drugie, należy przeanalizować, czy mający przysługiwać skarżącej status rzeczywistego adresata zaskarżanej decyzji wynika z jej treści, uwzględniając przy tym warunki przewidziane w ramach drugiego ze wskazanych w pkt 26 przypadków.
- 41 Wydając zaskarżaną decyzję, Rada Odwoławcza ECHA oddaliła wniesioną przez spółkę Lanxess skargę na decyzję z dnia 5 kwietnia 2012 r. i rozstrzygnęła, że spółka ta ma dostarczyć jej żądanych informacji w terminie 24 miesięcy, poczynszy od momentu podania zaskarżanej decyzji do jej wiadomości.
- 42 Należy stwierdzić, że zaskarżana decyzja została wydana w konsekwencji wniesionej przez spółkę Lanxess skargi, w której spółka ta kwestionowała nałożony na nią obowiązek przeprowadzenia – w ramach sprawdzania zgodności dokumentów rejestracyjnych z przepisami – prenatalnego badania toksyczności rozwojowej substancji chemicznej fosforanu trifenyłu na drugim gatunku.

- 43 Należy podnieść, że celem zaskarżanej decyzji jest zatem jedynie wywarcie wiążących skutków prawnych tego rodzaju, iż mogą one wpłynąć na interes tej spółki, zmieniając w określony sposób jej sytuację prawną. Będąca stroną toczącego się przed Radą Odwoławczą ECHA postępowania spółka Lanxess jest zatem adresatem zaskarżanej decyzji.
- 44 Niemniej jednak celem zaskarżanej decyzji, w zakresie podważanym w drodze niniejszej skargi, nie jest ani przyznanie stronie skarżącej uprawnień, ani nałożenie na nią obowiązków prawnych, ani też zmiana takowych. Należy stwierdzić, że ani z sentencji zaskarżanej decyzji, ani ze stanowiącego konieczne wsparcie tej sentencji uzasadnienia, ani też ze wstępu do tej decyzji nie wynika, aby Rada Odwoławcza ECHA miała zamiar zmienić sytuację prawną skarżącej. W zakresie, w jakim skarżąca podnosi, że w uzasadnieniu tej decyzji Rada Odwoławcza ECHA odrzuciła argumenty podniesione przez nią w trakcie postępowania, należy zauważyć, iż nie wyjaśniła ona, w jaki sposób owo nieuwzględnienie argumentów miało by za cel zmianę jej sytuacji prawnej.
- 45 Wynika z tego, że zaskarżana decyzja stanowi wyraz istniejącej po stronie Rady Odwoławczej ECHA woli zmiany jedynie sytuacji prawnej spółki Lanxess. Jeśli chodzi zatem o skarżącą, warunki przewidziane w ramach drugiego ze wskazanych w pkt 26 powyżej przypadków nie zostały spełnione.
- 46 Po trzecie, ze względu na to, że skarżąca nie może powoływać się na swój status rzeczywistego adresata zaskarżanej decyzji ani na podstawie przyznającego jej taki status szczególnego przepisu rozporządzenia nr 771/2008, ani na podstawie wyrażonej w treści tej decyzji woli Rady Odwoławczej ECHA, podnoszone przez nią argumenty – związane z tym, iż jedynie taka organizacja jak ona może chronić prawa zwierząt laboratoryjnych, których dotyczy ta decyzja, iż Rada Odwoławcza ECHA uznała jej interes w dołączeniu w charakterze interwenienta do toczącego się przed nią postępowania lub iż zasady dotyczące legitymacji procesowej organizacji pozarządowych w innych systemach prawnych są znacznie bardziej elastyczne – są pozbawione znaczenia w niniejszym kontekście.
- 47 Z całokształtu powyższych rozważań wynika zatem, że skarżąca nie jest adresatem zaskarżanej decyzji.

W przedmiocie drugiego ze wskazanych w art. 263 akapit czwarty TFUE przypadków

- 48 Ze względu na to, że skarżąca nie jest adresatem zaskarżanej decyzji, może ona wnieść skargę o stwierdzenie nieważności tej decyzji w ramach drugiego ze wskazanych w art. 263 akapit czwarty TFUE przypadków jedynie pod warunkiem, iż decyzja ta dotyczy jej między innymi bezpośrednio.
- 49 Jeśli chodzi o wymóg, by zaskarżany akt dotyczył jednostki bezpośrednio, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem akt ten, po pierwsze, powinien mieć bezpośredni wpływ na sytuację prawną jednostki oraz, po drugie, nie może on pozostawiać jakiegokolwiek zakresu uznania po stronie jego adresatów, których obowiązkiem jest go wykonać, przy czym wykonanie to ma mieć charakter automatyczny i ma wynikać z samych przepisów Unii, bez potrzeby stosowania przepisów pośrednich (wyroki: z dnia 5 maja 1998 r., Dreyfus/Komisja, C-386/96 P, Rec, EU:C:1998:193, pkt 43; z dnia 29 czerwca 2004 r., Front national/Parlament, C-486/01 P, Zb.Orz., EU:C:2004:394, pkt 34; z dnia 10 września 2009 r., Komisja/Ente per le Ville vesuviane i Ente per le Ville vesuviane/Komisja, C-445/07 P i C-455/07 P, Zb.Orz., EU:C:2009:529, pkt 45).
- 50 Należy zatem przeanalizować podniesiony przez skarżącą argument, zgodnie z którym zaskarżana decyzja dotyczy jej bezpośrednio.
- 51 ECHA stoi na stanowisku, że okoliczność, iż skarżącej zezwolono na przystąpienie w charakterze interwenienta do toczącego się przed Radą Odwoławczą ECHA postępowania, nie przyznaje jej uprawnień do wniesienia niniejszej skargi. Zaskarżana decyzja nie wywiera bezpośrednich skutków na sytuację prawną, w której znajduje się skarżąca.

- 52 Na wstępie należy przypomnieć, że wydając zaskarżaną decyzję, Rada Odwoławcza ECHA oddaliła wniesioną przez spółkę Lanxess skargę na decyzję z dnia 5 kwietnia 2012 r. i rozstrzygnęła, że spółka ta ma dostarczyć jej żądanych informacji w terminie 24 miesięcy, poczynawszy od momentu podania zaskarżanej decyzji do jej wiadomości. Celem wniesienia niniejszej skargi jest uzyskanie przez skarżącą jedynie częściowej nieważności zaskarżanej decyzji w zakresie, w jakim stwierdza ona ciężący na spółce Lanxess obowiązek przeprowadzenia – w ramach sprawdzania zgodności dokumentów rejestracyjnych z przepisami – prenatalnego badania toksyczności rozwojowej substancji chemicznej fosforanu trifenyłu na drugim gatunku.
- 53 Wynika z tego, że zaskarżana decyzja, w zakresie podważanym w drodze niniejszej skargi, wywiera bezpośrednie skutki jedynie na sytuację prawną spółki Lanxess.
- 54 Po pierwsze, skarżąca, na poparcie swego twierdzenia, zgodnie z którym zaskarżana decyzja dotyczy jej bezpośrednio, podnosi, że swój wniosek o przysługiwaniu jej legitymacji procesowej wyciąga ona na tej podstawie, iż Rada Odwoławcza ECHA uznała jej interes w przyłączeniu się w charakterze interwenienta do toczącego się przed nią postępowania; podkreśla ona także swój interes w przyjęciu podnoszonych przez nią argumentów.
- 55 Należy zauważyć, że zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 771/2008 każda osoba zainteresowana wynikiem sprawy przedłożonej Radzie Odwoławczej ECHA może wystąpić o dopuszczenie do sprawy przed Radą Odwoławczą w charakterze interwenienta.
- 56 Warto przypomnieć, że w odróżnieniu od Rady Odwoławczej ECHA analizującej potencjalny interes w rozstrzygnięciu zawisłego przed nią sporu, Sąd w ramach przeprowadzanej analizy bezpośredniego oddziaływania jest zobowiązany do sprawdzenia, po pierwsze, czy zaskarżany akt wywiera bezpośredni wpływ na sytuację prawną jednostki oraz, po drugie, czy nie pozostawia jakiegokolwiek zakresu swobodnego uznania po stronie jego adresatów, których obowiązkiem jest go wykonać; wykonanie to ma mieć charakter automatyczny i ma wynikać z samych przepisów Unii, bez potrzeby stosowania przepisów pośrednich. Analiza ta nie dotyczy zatem interesu, jaki skarżąca ma we wniesieniu niniejszej skargi, ale dotyczy przede wszystkim tego, czy zaskarżana w niniejszym przypadku decyzja rzeczywiście wywiera bezpośrednie skutki na sytuację prawną, w jakiej znajduje się skarżąca.
- 57 Podjęta przez Radę Odwoławczą decyzja o dopuszczeniu skarżącej w charakterze interwenienta do toczącego się przed nią postępowania w żaden sposób nie wiąże Sądu przeprowadzającego analizę legitymacji procesowej, która w niniejszym przypadku potencjalnie przysługuje skarżącej. Co za tym idzie, okoliczność, że Rada Odwoławcza uznała występujący po jej stronie interes w dopuszczeniu jej do toczącego się przed nią postępowania w charakterze interwenienta w rozumieniu art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 771/2008, nie skutkuje tym, iż zaskarżana decyzja dotyczy jej bezpośrednio.
- 58 Ponadto fakt, że nie wszystkie argumenty podniesione przez skarżącą na poparcie żądań strony trzeciej zostały uwzględnione, sam w sobie nie oznacza, iż zaskarżana decyzja wywiera bezpośrednie skutki na sytuację prawną, w której znajduje się skarżąca.
- 59 Po drugie, skarżąca podnosi, że jedynie taka organizacja jak ona jest w stanie ochronić prawa zwierząt laboratoryjnych, których dotyczy zaskarżana decyzja. Stoi ona na stanowisku, że w przypadku niemożności zakwestionowania przez nią zaskarżanej decyzji prawa zwierząt laboratoryjnych, których decyzja ta dotyczy, zostają pozbawione jakiejkolwiek skutecznej ochrony.
- 60 Należy przypomnieć, że w zakresie podważanym w drodze niniejszej skargi zaskarżana decyzja dotyczy nałożonego na spółkę Lanxess obowiązku przeprowadzenia w ramach sprawdzania zgodności dokumentów rejestracyjnych z przepisami prenatalnego badania toksyczności rozwojowej substancji chemicznej fosforanu trifenyłu na drugim gatunku. Podniesiony przez skarżącą argument, zgodnie

z którym jedynie taka organizacja jak ona jest w stanie ochronić prawa zwierząt laboratoryjnych, których dotyczy ta decyzja, nie może posłużyć do oparcia na nim tezy, że zaskarżana decyzja wywiera bezpośrednie skutki na sytuację prawną skarżącej.

- 61 W tym kontekście należy ponadto zauważyć, że wydając decyzje takie jak ta zaskarżana w niniejszym przypadku, Rada Odwoławcza ECHA ma obowiązek przestrzegać przepisów rozporządzenia nr 1907/2006 oraz postanowień traktatu FUE. Zgodnie z art. 25 ust. 1 rozporządzenia nr 1907/2006 badania na zwierzętach kręgowych dla celów niniejszego rozporządzenia przeprowadzane są tylko w ostateczności. Zgodnie z motywem 47 tego rozporządzenia ECHA powinna zapewnić, aby ograniczenie badań na zwierzętach stanowiło kluczową kwestię podczas opracowywania i aktualizowania wytycznych dla zainteresowanych stron i w odniesieniu do jej własnych procedur. Artykuł 13 TFUE stanowi zaś, że Unia w pełni uwzględnia wymagania w zakresie dobrostanu zwierząt jako istot zdolnych do odczuwania, równocześnie przestrzegając przepisów prawnych lub administracyjnych oraz zwyczajów państw członkowskich związanych w szczególności z obyczajami religijnymi, tradycjami kulturowymi i dziedzictwem regionalnym.
- 62 Skarżąca została dopuszczona w charakterze interwenienta do postępowania przed Radą Odwoławczą ECHA i mogła przedstawić wszystkie informacje, które byłyby użyteczne z punktu widzenia wydania przez Radę Odwoławczą decyzji opartej na pełniej wiedzy o stanie faktycznym sprawy. Niemniej jednak skarżąca nie może powołać się na przywołane w pkt 61 powyżej przepisy celem skutecznego oparcia na nich twierdzenia, że zaskarżana decyzja dotyczy jej bezpośrednio.
- 63 W zakresie, w jakim skarżąca powołuje się na okoliczność, że ze względu na ochronę sądową praw zwierząt laboratoryjnych, których dotyczy zaskarżana decyzja, należy uznać, iż decyzja ta dotyczy jej bezpośrednio, stwierdzić należy, że choć z utrwalonego orzecznictwa wynika, iż jednostki powinny być w stanie korzystać ze skutecznej ochrony sądowej praw, jakie wywodzą one z porządku prawnego Unii – zakładając, że prawa te rzeczywiście im przysługują – to prawo do takiej ochrony nie może jednak podważyć przesłanek ustanowionych w art. 263 akapit czwarty TFUE (zob. ww. w pkt 38 postanowienie *Município de Gondomar/Komisja*, EU:C:2009:580, pkt 38 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 64 Po trzecie, w odniesieniu do podniesionego przez skarżącą argumentu, zgodnie z którym zasady dotyczące legitymacji procesowej organizacji pozarządowych w innych systemach prawnych są znacznie bardziej elastyczne, wystarczy zauważyć, iż obowiązywanie w ramach innych systemów prawnych odmiennych reguł proceduralnych również nie może podważyć przesłanek ustanowionych w art. 263 akapit czwarty TFUE.
- 65 Po czwarte, w odniesieniu do podniesionych przez skarżącą argumentów, zgodnie z którymi z jednej strony zaskarżana decyzja zawiera rozstrzygnięcie kwestii prawnej mającej znaczenie dla innych toczących się przed ECHA postępowań, która to kwestia miałaby znajdować zastosowanie we wszystkich przypadkach substancji produkowanych lub importowanych przez producenta lub importera w ilości co najmniej 1000 t rocznie, określonych w załączniku X do rozporządzenia nr 1907/2006, a z drugiej strony skarżąca jest zainteresowana podniesioną w zaskarżanej decyzji zasadą ogólną, należy podnieść, że prawo procesowe Unii nie zna środka prawnego pozwalającego sądowi na zajęcie stanowiska o charakterze ogólnym lub wydanie rozstrzygnięcia co do zasady (zob. wyrok z dnia 15 grudnia 2005 r., *Infront WM/Komisja*, T-33/01, Zb.Orz., EU:T:2005:461, pkt 171 przytoczone tam orzecznictwo).
- 66 W ramach rozpatrywanej w niniejszym przypadku skargi skarżąca nie podniosła zatem żadnego argumentu przemawiającego za przyjęciem twierdzenia, że zaskarżana decyzja oddziałuje bezpośrednio na jej sytuację prawną. Wynika z tego, że w zakresie podważanym w drodze niniejszej skargi decyzja ta nie dotyczy zaskarżonej decyzji bezpośrednio.

W przedmiocie trzeciego ze wskazanych w art. 263 akapit czwarty TFUE przypadków

- 67 Ze względu na to, że użyte kryterium bezpośredniego oddziaływania w drugim i trzecim ze wskazanych w art. 263 akapit czwarty TFUE przypadków jest identyczne, zaś ze wskazanych w pkt 49–66 powyżej powodów zaskarżana decyzja w zakresie podważanym w drodze niniejszej skargi nie dotyczy skarżącej bezpośrednio, warunki ustanowione w trzecim ze wskazanych w art. 263 akapit czwarty TFUE przypadków również nie zostały w niniejszym przypadku spełnione.
- 68 Tytułem uzupełnienia należy jednak zbadać, czy zaskarżana decyzja stanowi akt regulacyjny w rozumieniu trzeciego ze wskazanych w art. 263 akapit czwarty TFUE przypadków.
- 69 W tym względzie ECHA stoi na stanowisku, że zaskarżana decyzja nie jest aktem o charakterze generalnym.
- 70 Należy stwierdzić, że pojęcie aktu regulacyjnego w rozumieniu trzeciego ze wskazanych w art. 263 akapit czwarty TFUE przypadków powinno być rozumiane jako odnoszące się do każdego aktu o charakterze generalnym – z wyjątkiem aktów legislacyjnych (postanowienia: z dnia 4 czerwca 2012 r., Eurofer/Komisja, T-381/11, Zb.Orz., EU:T:2012:273, pkt 42; z dnia 7 marca 2014 r., FESI/Rada, T-134/10, EU:T:2014:143, pkt 23).
- 71 W niniejszym przypadku zaskarżana decyzja nie stanowi aktu legislacyjnego, gdyż nie została uchwalona ani w ramach zwykłej procedury ustawodawczej, ani w ramach specjalnej procedury ustawodawczej w rozumieniu art. 289 ust. 1–3 TFUE [zob. podobnie wyrok z dnia 25 października 2011 r., Microban International i Microban (Europe)/Komisja, T-262/10, Zb.Orz., EU:T:2011:623, pkt 21; ww. w pkt 70 postanowienie FESI/Rada, EU:T:2014:143, pkt 25].
- 72 Ponadto należy podnieść, że zaskarżana decyzja nie jest aktem o charakterze generalnym, ponieważ nie ma zastosowania do obiektywnie określonych sytuacji i nie wywołuje skutków prawnych względem kategorii osób określonych w sposób ogólny i abstrakcyjny (zob. podobnie postanowienie z dnia 21 stycznia 2014 r., Bricmate/Rada, T-596/11, EU:T:2014:53, pkt 65; ww. w pkt 70 postanowienie FESI/Rada, EU:T:2014:143, pkt 24). W zakresie podważanym w drodze niniejszej skargi zaskarżana decyzja dotyczy bowiem nałożonego na spółkę Lanxess obowiązku przeprowadzenia – w ramach sprawdzania zgodności dokumentów rejestracyjnych z przepisami – prenatalnego badania toksyczności rozwojowej substancji chemicznej fosforanu trifenylu na drugim gatunku.
- 73 Zaskarżana decyzja nie jest zatem aktem regulacyjnym, co wyklucza dopuszczalność wniesienia na nią skargi na podstawie trzeciego z przypadków wskazanych w art. 263 akapit czwarty TFUE.
- 74 W świetle całokształtu powyższych względów należy zatem uwzględnić podniesiony przez ECHA zarzut niedopuszczalności; nie zachodzi przy tym konieczność badania, czy inne określone w drugim i trzecim ze wskazanych w art. 263 akapit czwarty TFUE przypadków kryteria zostały spełnione. Niniejszy zarzut należy zatem oddalić jako bezzasadny. Nie ma więc potrzeby wydawania rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku Komisji o dopuszczenie do udziału w niniejszej sprawie w charakterze interwenienta.

W przedmiocie kosztów

- 75 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy zgodnie z żądaniem ECHA obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (piąta izba)

postanawia, co następuje:

- 1) **Skargę należy odrzucić jako niedopuszczalną.**
- 2) **Postępowanie w przedmiocie wniosku Komisji Europejskiej o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze interwenienta zostaje umorzone.**
- 3) **European Coalition to End Animal Experiments pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA).**

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 13 marca 2015 r.

Sekretarz
E. Coulon

Prezes
A. Dittrich